

Zpravodaj

7/2003
Říjen

**Pardubických farností
sv. Bartoloměje a sv. Václava**

Vydává Římskokatolický farní úřad v Pardubicích

OBSAH

ZE ŽIVOTA

FARNOSTI str. 2-4

- Pastorec pardubických vysokoškoláků
- Stavební deník opravy pardubické fary II
- Chotěborky vás informují
- Ze „živého růžence“

DOKUMENT str. 5-6

- Pastýřský list

SALEZIÁNSKÉ
STŘEDISKO str. 6

- Nové logo SaSM
- První odpoledne her a písní

DUCHOVNÍ HUDBA str. 7

- Občasník pro duchovní hudbu č. 14
- CSA
- CD Zajed' na hlubinu

ZPRÁVY

Z DIECÉZE str. 8-9

- Dopis P. Tomáše Hoffmanna z Basry
- Pozvánka do Hájku
- Papež na Slovensku

CHARITA - MISIE str. 10-11

- Záměr Oblastní charity Pardubice
- Oblastní charita hledá pomocníky
- Bude mít Pardubický kraj hospic?

KALENDÁŘ str. 12

- Kurz přípravy na manželství
- Blahopřejeme
- Pro zasmání

Je mariánská úcta ještě aktuální? Proč se modlit růženec?

Takovéto a podobné otázky přicházejí na podzim, a to zvláště v měsíci říjnu, kdy slavíme svátek Panny Marie Růžencové. Chceme-li si na tyto otázky odpovědět, je nejlépe se obrátit na historii a na současnost.

Tak něco z historie:

- Turisté, kteří navštěvují Vídeň, si zajedou často na vrch Kahlenberg – ke kostelíku, který byl zbudován na památku nejslavnější bitvy 17. století. Tam křesťanské vojsko pod vedením polského krále Jana Sobieského porazilo turecké vojsko, které bylo ve značné přesile. A proč? Král Jan zasvětil den před bitvou celé své vojsko Panně Marii a lidé ve všech vídeňských kostelích se modlili za její pomoc a ochranu. Na přímluvu Panny Marie křesťanské vojsko zvítězilo. Z vděčnosti papež Inocenc IX. ustanovil svátek Jména Panny Marie – 12. září.

- O necelé století později se snažili Turci ovládnout

Středozevní moře, aby měli přístup do evropských zemí. Tehdy papež Pius V. vyzval křesťany k obraně a zároveň prosil o podporu modlitbou. Turecké vojsko, i když bylo ve velké přesile, nakonec bylo u Lepanta na hlavu poraženo a již se z této drtivé porážky nevzpamatovalo. A jak se to mohlo stát? Na papežovu výzvu se v kostelích věřící modlili růženec. Také tehdy si křesťané byli jisti, že je

zachránila přímluva Matky Boží a že to byla odpověď na modlitbu růžence. Papež Pius V. zasvětil den vítězství Panně Marii – Královně posvátného růžence.

Bylo to 7. října 1751.

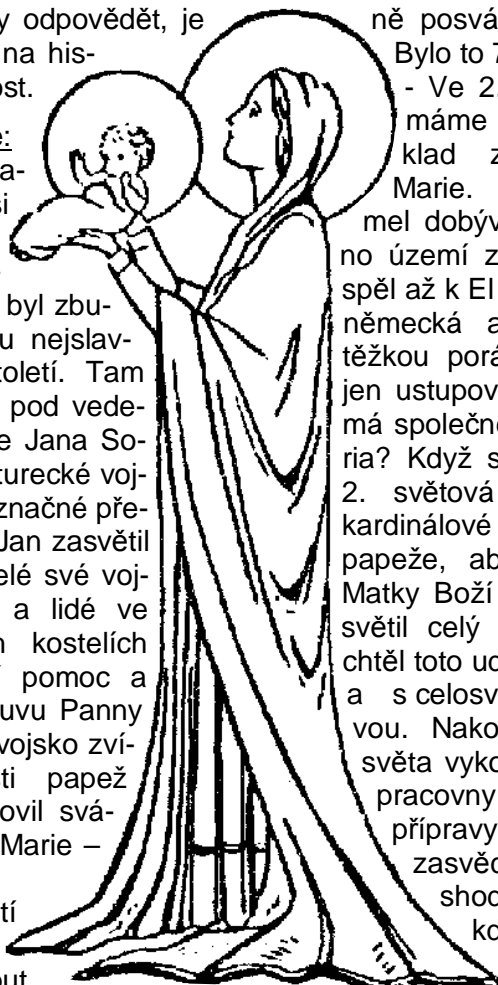
- Ve 2. světové válce máme podobný příklad zásahu Panny Marie. Generál Rommel dobýval v Africe jedno území za druhým. Dospěl až k El Alameinu. Tam německá armáda utrpěla těžkou porážku a pak už jen ustupovala. A co s tím má společného Panna Maria? Když se rozpoutávala 2. světová válka, žádali kardinálové a biskupové papeže, aby podle přání Matky Boží z Fatimy jí zasvětil celý svět. Pius XII. chtěl toto udělat slavnostně a s celosvětovou přípravou. Nakonec zasvěcení světa vykonal z okna své pracovny bez jakékoli přípravy. A den tohoto zasvěcení se přesně shoduje se dnem, kdy byla vítězně vybojována bitva u El Ala-

meinu.

- I v naší vlasti máme mnoho památných míst, kapliček a mariánských sloupů, které jsou připomínkou našich předchůdců na její pomoc v dobách těžkých a zlých.

Toto jsou jen některá díla Panny Marie. Domnívám se, že mnohý z nás má velké zkušenosti s přímluvami Panny Marie. Někte-

(Pokračování na straně 2)

(Pokračování ze strany 1)

ré z nich jsou dokonce uvedeny v časopise Immaculáta.

A teď něco ze současnosti:

Zrovna na svátek Panny Marie vyšla nebezpečná střela od útočnicka, která měla ukončit život nynějšího sv. Otce Jana Pavla II. Je všeobecné mínění, že na přímluvu Panny Marie byl zachráněn.

K naší otázce nám odpovídá sám sv. Otec, a to hned dvěma listy:

- encyklikou Redemptoris Mater – Matka Vykupitele z 25.3.1987
- apoštolským listem Rosarium Virginis Mariae z 16.10.2002.
- V encyklice nám vysvětluje: „Okolnost, která mě vede k tomu, abych pojednal o mariánské úctě, je pohled na blížící se rok 2000, kdy dvoutisící jubileum narození Kristova zaměří náš zrak zároveň na jeho Matku...“
- V apoštolském listě nás vybízí k modlitbě sv. růžence. Sv. Otec mimo jiné říká: „Pocituji potřebu rozvinout úvahu o růženci a dát apoštolskému listu (Novo millennio ineunte) jakoby mariánskou korunovaci, abych povzbudil k rozjímání o Kristově tváři ve společnosti a ve škole jeho Nejsvětější Matky. Modlit se růženec neznamená totiž nic jiného, než rozjímání s Marií o Kristově tváři....Vyhlašuji proto rok... 2003 za Rok růžence... Růženec objevený ve své plnosti vede až k samému srdci křesťanského života a poskytuje každodenní a duchovně a pedagogicky plodnou příležitost k osobnímu rozjímání, k formaci Božího lidu a k nové evangelizaci...Moji předchůdci a já sám jsme mnohokrát poukázali na růženec jako na modlitbu za mír.“
- I naši předkové si byli vědomi toho, co znamená modlitba růžence. Proto již v 19. století se v Pardubicích ustanovilo Bratrstvo živého růžence, které mělo poměrně mnoho členů - a to nejen z města, ale i z okolí. Bratrstvo bylo velmi aktivní, takže se mu dostalo i uznání od sv. Otce Pia IX., jehož apoštolský list (i s chybami) v překladu zní:

Pius Papež Devátý

Na večnou věci památku. Pro rozšíření pobožnosti věřících a k spáse duši zřetel v nábožné lásce na nebeské poklady církve majíce, všem a jednotlivým obojího pohlaví Kristovým věřícím, kteří by v opravdové kajicnosti se vyspovídali a Nejsvětější Svátost Oltářní přijali, a chrám Páně na předměstí pardubickém, oubec Výstrkov nazvaném Diecese Králo-Hradecké pod jménem Sedmi Bolestné Blahosl. Marie Panny na slavnost poutní, a na svátek Blah. Panny Marie sv. Růžence od prvních nešporů až do slunce západu těchto dnů každoročně skroušeně navštívili a tam za svornost křesťanských knížat, vyhlazení kacířstva a zvelebení Sv. Matky Církve nábožné k Bohu modlitby konali, kteréhožto dne by tyto výminky vyplnili, plnomocné odpustky a prominutí všech jejich hříchů milosrdně v Pánu udělujeme. Listem tímto na věčné budoucí časy platným, bytby i cokoliv kdy naproti tomuto se postavilo. Dáno v Římě u svatého Petra pod prstenem Rybáře dne 21. Listopadu 1851.

Papežství Našeho v šestém roce.

*Pius Devátý Papež M. P.
Card. Lambruschini*

A tak díky našim předchůdcům a sv. Oci Piu IX. máme možnost v našem „Kostelíčku“ přijmout plnomocné odpustky při nejbližší příležitosti, tj. 7. října.

P. Antonín Sokol

PASTORACE PARDUBICKÝCH VYSOKOŠKOLÁKŮ

Začátkem října se otevírají brány všech vysokých škol a nejinak je tomu na Univerzitě Pardubice. I v tomto semestru Vám P. Vladimír Slámečka, pověřený pastorační pardubických vysokoškolských studentů, nabízí řadu pravidelných i mimořádných akcí. Mezi pravidelné akce patří především studentské mše sv., konané v arciděkanském kostele sv. Bartoloměje vždy v neděli v 19 a ve středu v 18 hodin. Po nedělní mši sv. je možnost přijmout svátost smíření, setkat se na faře či pohovořit si s knězem. Po středeční mši sv. následuje na faře od 19 hodin přednáška, beseda se zajímavou osobností, nebo jinak tematicky zaměřené setkání. Tyto večery jsou samozřejmě otevřeny všem zájemcům! Z technických důvodů bude letos začátek středečních setkávání posunut pravděpodobně na listopad - příčinou je rekonstrukce farní budovy. K mimořádným akcím patří společně prožité víkendy, Vánoce, Velikonoce či Silvestry, a samozřejmě hlavní prázdninové akce. Chcete-li být aktuálně informováni, sledujte nejenom pravidelné nedělní ohlášky či informace na nástěnkách, ale též příslušnou rubriku na webových stránkách farnosti <http://www.farnost-pardubice.cz> (rubrika bude zprovozněna v nejbližší době). Můžete se též obrátit na P. Vladimíra Slámečku, který Vám rád poskytne podrobné informace (tel. 603 713 363 nebo slamecka@fel.cvut.cz).

..

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

STAVEBNÍ DENÍK OPRAVY PARDUBICKÉ FARY II

Foto 1 – V rámci statického zajištění bylo provedeno ztužení celého objektu v úrovni stropních konstrukcí ocelovými předepnutými lany, provádí se výkopy pro železobetonové obrubní pasy kolem západní části budovy.

Foto 2 – V opravované části byla provedena výměna oken a dokončují se úpravy povrchů stěn a stropů pro malby.

Foto 3 – Také šachta výtahu je již stavebně připravena pro jeho montáž.

Foto 4 – V půdním prostoru se provádějí opravy a úpravy krovu, aby v příštím roce mohly být zahájeny práce na půdní vestavbě.

CHOTĚBORKY VÁS INFORMUJÍ:

V lednu proběhla Tříkrálová sbírka v okolí a z peněz byla zaplácena část elektroinstalace v čp.10.

V dubnu bylo brigádnicky dokončeno postavení drátěného plotu a byl proveden velký jarní úklid objektu i zahrady.

V květnu byla elektrifikována vnitřní část objektu budovy čp. 10 (pro nedostatek peněz nebyla dokončena).

K rekreačnímu pobytu využilo Chotěborky od dubna do srpna 138 osob v 80 dnech (mimo brigádníků). Je škoda, že se velmi málo využívají víkendy. Do konce roku jsou zatím neobsazené.

Ve srovnání s loňským rokem jsou Chotěborky více využívány, ale přesto bychom raději jejich větší využití počtenějšími skupinami - školami, společenstvími atd. Jsou zde podmínky pro turistiku - ať pěší, cyklo nebo autem, pro pořádání rodinných i školních srazů.

O prázdninách zde proběhl již 9. ročník Hudebního léta. V jeho rámci jsou každé dva týdny pořádány koncerty nebo literárně hudební pásma. Koncerty se zahajují v sobotu podvečer v kostele

mší sv. a pokračují buď v kostele, nebo na bývalé faře. Při těchto příležitostech se Charita prezentovala pozváním na prohlídku svých objektů, hlavně do sálu bývalé hospody, kde byla instalována malá výstavka obrazů p. faráře Martina, dále starých divadelních kulís a v neposlední řadě i výrobků dětí, které zde prožily několik krásných prázdninových dní.

Jak vypadají Chotěborky můžete vidět na fotografiích ve farní vývěsce vedle hlavního vchodu kostela sv. Bartoloměje.

Co je potřeba udělat? Bezpodmínečně co nejdříve zachránit střechy dosud nevyužívaných budov. Jedná se o částku několika set tisíc korun. Nepohrdneme proto žádným velkým i malým sponzorským darem věnovaným k tomuto účelu, příp. půjčkou.

Tuto stručnou informaci Vám podává správce objektu

Antonín Rejlek

Příhlášky k pobytu podávejte u p. Rejla v Chotěborkách, tel. mobil. 603 203 928

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

ZE „ŽIVÉHO RŮŽENCE“

Milí bratři a sestry,

během roku opustili naše společenství ŽR na věčnost někteří naši členové. V březnu pan Antonín Karkda a v červnu pan Karel Roček. Jejich místa jsou už obsazena novými členy, ale naše vzpomínky je stále provázejí.

V měsíci září jsme slavili hned tři svátky Panny Marie, 8. září Narození P.M., 12. září Jména P.M. a 15. září P.M. Sedmiboletné. V Kostelíčku byl obětní stůl s tepaným reliéfem na přední straně s vyobrazením "Sedmi bolestí Panny Marie". Dnes je tento obětní stůl v kapli v Domově důchodců, kde je k vidění při bohoslužbách každý čtvrtek (po 14 dnech se tam střídají katolická mše sv. a evangelická bohoslužba).

Někteří z vás se modlívali také růženec k uctění sedmi bolestí Panny Marie. Tento růženec náleží řádu servitů a modlí se takto:

Skládá se ze sedmi desátek, každý desátek pak z jednoho otčenáše a sedmi zdrávasů na památku sedmi bolestí Panny Marie, které se mají při tomto růženci zbožně rozjímat. Na konec se přidávají ještě tři zdrávasy k uctění slz Panny Marie za vyprošení zkroušené lítosti nad hříchy a za dosažení odpustků. (Počet sedmi je v Písmu sv. znamení plnosti, dokonalosti: je sedm svátostí, které tvoří plnost Boží milosti, dále sedm proseb otčenáše, sedm darů Ducha svatého.)

Pokud jde o vnější podobu tohoto růžence, dávají se mezi jednotlivé desátky medaile s příslušným obrazem bolesti Panny Marie, ale tyto medaile nejsou podstatnou a tedy nutnou součástí růžence, a proto je lze zaměnit obyčejnými perlami. – Jednotlivé desátky (či vlastně sedmátky) se můžeme modlit odděleně, jen když se celý růženec pomodlíme v jednom dni.

1 x Otče náš

7 x Zdrávas Maria

Vždy po jménu Ježíš připojíme příslušnou bolest Panny Marie, o které rozjímáme:

- Y Ježíš, kterého jsi, Panno, v chrámě za naši spásu s bolestí obětovala.
- Y Ježíš, se kterým jsi, Panno, do Egypta s bolestí utíkala.
- Y Ježíš, kterého jsi, Panno, s bolestí po tři dny hledala.
- Y Ježíš, kterého jsi, Panno, nesoucího těžký kříž, s bolestí potkala.
- Y Ježíš, kterého jsi, Panno, umírajícího na kříži, s bolestí viděla.
- Y Ježíš, kterého jsi, Panno, sňatého s kříže, s bolestí na svůj klín přijala.
- Y Ježíš, kterého jsi, Panno, s bolestí ke hrobu doprovázela.

V řádu je zvykem říkat, že:

- = desátek (sedmátek) obětujeme za křesťanské rodiny a za nová povolání kněžská a řeholní
- = desátek obětujeme za pronásledované křesťany a za všechny, kteří trpí za spravedlnost
- = desátek obětujeme za zarmoucené rodiny a za jejich odcizené a na špatnou cestu svedené děti a za všechny, kteří hledají Boha
- = desátek obětujeme za nemocné a staré
- = desátek obětujeme za milost víry a pokání za nevěřící a hříšníky a za požehnání námahy duchovních pastýřů a misionářů
- = desátek obětujeme za chudé a opuštěné a za vdovy a sirotky
- = desátek obětujeme za umírající a zemřelé

Naši terciáři se tento růženec modlívali denně. Pokud nemohou, nebo se již modlí (např. s jinými v kostele) růženec sv. Dominika, stačí, když se jej pomodlí o sobotách a mariánských svátcích.

V měsíci říjnu, který je celý zasvěcený Panně Marii Růžencové, je možno na tento svátek dne 7. října získat plnomocné odpustky v Kostelíčku, a to za obvyklých podmínek.

PASTÝŘSKÝ LIST K PÁTÉMU VÝROČÍ NÁSTUPU DO SLUŽBY DIECÉZNÍHO BISKUPA

(Dokončení z minulého čísla)

Při našich společných diecézních setkáních v rámci pastorační a kněžské rady jsme objevili nutnost koordinace pastoračních aktivit v celé diecézi. Zrodil se diecézní pastorační plán, který se již po řadu let stal důležitým impulsem pro náboženský život diecéze. Požadavek Svatého otce v Jubilejním roce 2000 na vytvoření strategického pastoračního programu v každé diecézi vedl k vytvoření návrhu sedmiletého strategického pastoračního programu, který je podpůrným materiálem pro každoroční diecézní pastorační plán. Tak se zrodila myšlenka Diecézního eucharistického kongresu v rámci eucharistického roku 2002, na který v tomto roce navazuje rok mariánské úcty, který je současně na základě vyhlášení Svatého otce Jana Pavla II. rokem posvátného růžence. Desetiletí duchovní a mravní obnovy národa vždy stanovilo patrona jednotlivého roku, což přivedlo i mě k vybrání sedmi patronů, kteří se stávají výzvou či modelem pro náš duchovní život. Vedle historických světců a ochránců diecéze sv. Klementa, sv. Jana Nepomuckého, sv. Vojtěcha, sv. Anny a sv. Vavřince to byl v eucharistickém roce 2002 rodák z Kladska ct. P. Gerhard Hirschfelder, umučený v koncentračním táboře za statečnou práci s mládeží, a v roce 2006 to bude ct. Eliška Pretschnerová OSF, františkánka pochovaná ve Slatiňanech, která se účinně podílela na uskutečňování obnovy řeholního života a liturgie v duchu II. vatikánského koncilu. Oživením poutních míst, kdy je zapotřebí v duchu současné liturgie a spirituality hledat i nové formy, vytváříme i určitou síť duchovních středisek, která jsou nutná vzhledem k tomu, že současná farní síť nevykazuje hustotu z doby před padesáti či sto lety. Také díky našim setkáním na poutních místech jsem poznal celou řadu vás i z těch obcí, kam jsem se ještě doposud nedostal. Modlitba růžence ve společenství může oživit řadu venkovských kostelíků, které jsou uzavřeny téměř po celý rok a staly se tak pouze mlčenlivým znamením, či výzvou k pozvednutí hlavy k nebi. Otevřete dveře těmto kostelíkům a přijďte, abyste se při modlitbě růžence setkali s Kristem a hleděli na Něho jakoby očima jeho Matky Panny Marie. Tam, kde je svatostánek, nezapomínejte na výzvu eucharistického roku k adoraci Eucharistie.

Doposud, drazí v Kristu, jsme hleděli zpět a jako by před námi defilovaly jednotlivé měsíce uplynulých pěti let. Život však znamená mít odvahu hledět kupředu. Jeden japonský sociolog řekl, že organizace, která si neumí představit, jak bude

vypadat za pět let, nemá právo na existenci. Máme my vlastní představu o naší farnosti, o naší diecézi? Žijeme v nesnadné době. Sociologové i historikové nás upozorňují, že jsme souputníky třetího masového stěhování národů, které je umocněno působením sdělovacích prostředků počínaje tiskem přes rozhlas, televizi, nové technologie včetně internetu. Mnozí politologové a zpravodajové hovoří o střetu civilizací. Teroristický atentát z 11. září 2001, válka v Afganistanu či v Iráku, genocida křesťanů v Súdánu, krvavé pronásledování v řadě zemí Asie a Afriky nás nemožno nechat klidnými. Naše země se cítí zajištěna vstupem do Severoatlantické aliance jako i plánovaným vstupem do Evropské unie.

Svatý otec ve své poslední apoštolské exhortaci nazvané *Církev v Evropě* vydané na sv. Petra a Pavla 2003 říká, že Evropa není izolovaným a uzavřeným územím, ale je otevřena k setkání ostatních národů, kultur a jiných civilizací. Globalizace, o které často čteme, či slyšíme, je možná jedině v duchu solidarity, proto Svátý otec připomíná hlas evropských biskupů a spolu s nimi se obrací na státníky a politiky v Evropě, tzn. i na naše odpovědné autority v České republice: „Pozvedněte svůj hlas, když jsou porušována lidská práva, jak jednotlivců, tak menšin, či národů.“ Součástí těchto práv je i náboženská svoboda jednotlivce i církve. Středem naší pozornosti musí být důstojnost lidského života od početí až po přirozenou smrt. Rodina, která je založena na manželství, je základní buňkou evropského domu. Smysl pro solidaritu je bezpodmínečně nutný právě při zmiňovaném stěhování národů. Vymírání obyvatelstva v naší zemi, kdy každý rok z naší mapy zmizí jedno okresní město, je závažný problém, který se bolestně dotýká celé společnosti i naší církve. Je možné v této nejistotě hovořit o budoucnosti církve? Je zapotřebí přijmout vizi, že v perspektivě jedné generace bude naše vlast obývána více než 10 či 15% populace jiných národností či ras.

V době stěhování národů a zániku Západořímské říše, v situaci, kdy Řím byl v troskách a papežské baziliky byly zničeny, píše papež Řehoř Veliký, tvůrce tzv. gregoriánské reformy, své pastorační směrnice. Co dělá papež našich dnů? Ve svém apoštolském listě *Novo Millennio Ineunte* hledí do budoucna a stanoví priority: „Znovu začít od Krista. Nespasí nás nějaká formulka, nýbrž Osoba a jistota, kterou nám vnuká: ‚Já jsem s vámi.‘ Nejedná se tedy o to, abychom vymýšleli nějaký nový program, ... je obsažen v Evangeliiu

(pokračování na str. 6)

DOKUMENT

(pokračování ze str. 5)

a v živé tradici. Je však nezbytné, aby se tento program vyjádřil pomocí pastoračních záměrů přizpůsobených podmínkám každého společenství.“ Neváhá na prvním místě uvést svatost, po té modlitbu, nedělní Eucharistii, svátost smíření, primát milosti, naslouchání Slovu a zvěstování Slova.

Francouzští biskupové ve svém listu píší: „Kritická situace, v níž se nacházíme, nás naopak nutí jít ke zdrojům naší víry a stávat se učedníky a svědky Boha Ježíše Krista rozhodnějším a radikálnějším způsobem. Krize, kterou dnes církev prochází, je do značné míry způsobena tím, že se objevil v církvi samé a v životě jejích členů určitý souhrn prudkých, hlubokých sociálních a kulturních proměn světového rozměru. Jsme tedy voláni k tomu, abychom prokazovali novost Božího daru z hloubky samotné naší víry, žité v této naší nejisté společnosti.“

Zmíněné citace nám mají pomoci k tomu, abychom si uvědomili, že vnější organizační změny a povrchní náboženský přístup nejsou schopny zajistit naši budoucnost. Jde o to, aby naše rodiny byly prvním místem, kde se nově narozený člověk setká s Boží dobrotou a láskou. Rodina musí být

místem, které dodává životní jistotu. Toto však není možné bez opravdového zakořenění ve víře, bez života v Boží naději a lásce. Církev musí být společenstvím, ve kterém výraz Matka Církev, duchovní otec, modlitba Otče náš nejsou fráze, ale prožívané skutečnosti. Prožívání, to je žitá Tradice, to je čas, který dávám Bohu, abych měl také čas a byl otevřen vůči druhému člověku.

Těmito slovy se s vámi loučím. Vyprošuji vám spolu s arcibiskupem Karlem a biskupem Josefem Boží požehnání v domově naší Církve a naší vlasti, za kterou prolil svou krev dědic České země svatý Václav.

Končím slovy svatováclavského chorálu: „Svatý Václave, nedej zahynouti nám, ni budoucím.“

Váš biskup

+ Dominik Duka OP

SALEZIÁNSKÉ STŘEDISKO

NOVÉ LOGO SALESIÁNSKÉHO STŘEDISKA MLÁDEŽE

Jde o logo, které bylo vytvořeno dvěma německými salesiánskými provinciemi jako logo pro salesiány a jejich instituce. Logo má červenou barvu.

Vysvětlení loga:

- **Tři postavy:** dospělý, který svými pažemi přátelsky objímá dva mladé, kteří stojí vedle něho. Je to Don Bosco a jeho přednostní láska k mladým.
- **Dům:** střecha domu je symbol přijetí, které je darováno zvláště těm mladým, kteří z různých důvodů domov nemají, nebo už ho nemají.
- Na první pohled je možné vidět **šipku**, která ukazuje nahoru: jde o vertikální, tj. náboženský rozměr salesiánského poslání.
- V logu lze také objevit **tři sloupy**, na kterých je postavena střecha preventivního systému: rozum, laskavost a víra.

PRVNÍ ODPOLEDNE HER A PÍSNÍ

V sobotu odpoledne, v předvečer slavnosti sv. Václava, se na Salesiánském středisku mládeže sešla desítka dětí, aby spolu prožily jedno podzimní odpoledne. „Červenou nití“ celého setkání byl životopis našeho národního patrona, sv. Václava. Scénky o jeho životě byly velmi vhodně proloženy různými soutěžemi a hrami. Úkolem dětí na konci odpoledne bylo slepit a vykreslit obrázek sv. Václava. Po závěrečné scéně „Bratrovražda sv. Václava“ jsme se zastavili na chvíli v kapli a společně zakončili odpoledne modlitbou. Zve-me všechny na další odpoledne.

DUCHOVNÍ HUDBA

OBČASNÍK PRO DUCHOVNÍ HUDBU Č.14

KAPITOLY Z HISTORIE CHRÁMOVÉ HUDBY 3.ČÁST – LIDOVÝ ZPĚV

V počátečním období svých dějin lidový duchovní zpěv v národním jazyce církev nedovolovala. Všeobecně se soudí, že prvním projevem zpěvu lidu je aklamace – Krleš, což je zkomolenina řeckého Kyrie eleison. Sloužila jako zvolání lidu při litaniích. Nejstaršími písněmi v českém jazyce jsou písně *Hospodine pomiluj ny*, zpívaná asi od 11. století, ale první notový záznam je až z roku 1397, a Svatý Václave, jejíž záznam je sice až z roku 1473, ale zpívána byla nejméně o sto let dříve a zřejmě existovala již začátkem 13. století. Podobné památky mají i Poláci, Němci i Italové. V 15. stol. jsou pak známy ještě další písně – *Jezu Kriste, ščedý kněže* a *Buoh všemohúcí*. Všechny tyto nejstarší české písně máme v kancionálu pod čísly 930A, 830A, 706 a 402A. Podobně jako německé písně, byly tyto zpěvy ovlivněny melodikou gregoriánského chorálu, stejně i cantio – latinské veršované písně v době Karla IV. (1346-1378). Z období husitství před rokem 1450 pochází cenná památka - *Jistebnický kancionál*, obsahující jak liturgické zpěvy, tak i neliturgické písně pražských husitů. Zvláště významné místo zaujímají kancionály vydávané Jednotou bratrskou po roce 1500 – *Písně duchovní evangelické* od Jana Roha (1541)

a dva kancionály redigované biskupem Jednoty bratrské Janem Blahoslavem – *Šamotulský* (1561) a *Ivančický* (1564). Jsou nádherně zpracovány po tiskařské stránce, obsahují již řazení písní podle církevních dob a svátků, ale v hudební oblasti většinou přejímají písně latinské či české z předhusitské doby a v řadě nápěvů lze vysledovat vliv gregoriánského chorálu. Přibývalo mnoho nových textů, a tak se často zpíval jeden nápěv na více textů. Díky kancionálům vydaných Jednotou se uchovalo velké množství starých písní a ty mohly být v 17. století převzaty do nových katolických kancionálů. Od 16. století byl pro rozvoj lidového duchovního zpěvu velmi důležitý vznik literátských bratrstev. Byla to sdružení měšťanů – homines literati – v této době převážně utraquistická, která provozovala jednohlasný i figurální zpěv, někdy i s doprovodem varhan i jiných nástrojů. Na rozdíl od nich čeští bratři zpívali pouze jednohlasně česky a německy a bez doprovodu varhan. Lutéráni naproti tomu kromě jednohlasu pěstovali i figurální hudbu a pečovali o varhany.

(pokračování příště)

Jiří Kuchválek
regenschori

CSA ANEB CELOSTÁTNÍ SETKÁNÍ ANIMÁTORŮ

Toto setkání proběhlo v Třešti u Jihlavy ve dnech 17. – 23.8. a neučili jsme se tam kreslit obrázky, ale více naslouchat Božímu slovu. Výzva „Zajed' na hlubinu“ oslovila snad každého. Na naší cestě nás provázeli téměř všichni naši otcové biskupové a mnoho kněží pomocí kázání, přednášek a rozhovorů. V malých skupinkách jsme mohli diskutovat s nejrůznějšími hosty o nejrůznějších tématech. Myslím, že si každý z 500 účastníků přišel na své. O naši zábavu se postarala režie. Celé setkání hudebně doprovázela naše diecézní kapela VeKa. Myslím si, že téměř každý z nás na onu výzvu: „Zajed' na hlubinu“ nakonec přece jen odpověděl: „Už jedu!“

Tereзка Šlégrová

Od setkání v Třešti uplynul měsíc a my už máme v distribuční síti nakladatelství Rosa živou nahrávku VeKa, kde hraje a zpívá také naše farnice Tereзка. Z tohoto důvodu si dovoluujeme upozornit na toto CD. (-vb-)

CD Zajed' na hlubinu Třešť 2003

Živý záznam písní z 3. Celostátního setkání animátorů Třešť 2003

CD se snaží vystihnout celou **atmosféru** setkání - obsahuje jak písně **meditativní** tak radostné, rychlejší i **vypalovačky** a šlágry čisté od podlahy pro pozvednutí nálady. Podle našeho zvyku zařazujeme písně **starší**, avšak mnohdy ve zcela nové úpravě, jsou zde ale i písně **nové**, nebo zcela nové (zařazen je i žalm, na který měla kapela pouhých 5 minut před mší - nahrávka je přímo ze mše).

Nové písně jsou z pera **Petra Šabaky**.

Délka: 58 minut, 21 písní

Vydává: nakladatelství Rosa

Cena CD: 220,- Kč

DOPIS P. TOMÁŠE HOFFMANNA Z BASRY (IRÁK)

Milý otče biskupe Josefe, spolubratři kněží, jáhni, farníci z Pardubic přímo, nebo blízkého okolí! Je to asi 10 dní, co mi váš otec Vláda vyřizoval vřelý pozdrav od vás a pobídnul mne, abych napsal něco přímo do farního Zpravodaje. Je to pro mne radost a možnost vyslovit vám „přímo“ mé díky.

Uvědomuji si velice jasně, že také právě díky vašim denním modlitbám (stále mám v srdci mši svatou u vás několik dní před odjezdem, kde jste mi slibovali modlitbu) my zde jsme v relativním bezpečí. Myslím to naprosto vážně. Asi nikdy jsem si neuvědomoval tak silně, jak právě modlitba může nejen spojit, ale jak je mocná. Pán vám odměň tuto velikou službu. A vězte, že se modlím také. Teď něco konkrétního: odlétali jsme z Prahy 6.9. ráno v 06,00. S mezipřistáním v egyptské Káhiře jsme byli v Basře za 8 hodin, tedy ve 14,00 českého a v 16,00 hod. místního času. Musím říci, že to byl zvláštní pocit sedět v letadle s tím, že neletím na dovolenou, k moři, ke známým, či na nějakou bezpečnou služební cestu, ... ke známým – třeba i na Sibiř, ale oblečen do pouštní voj. uniformy a na 4 – 6 měsíců do pouště...! Do země a místa, kde byla ještě nedávno válka a kde v současné době jsou některá nebezpečí větší, než za války a hlavně větší nejistota. Takové „předznamenání“, a snad je možné říci, „vedení do reálu naostro“ bylo, když jsme před mezipřistáním v Káhiře uviděli tak známé egyptské pyramidy. Že by opravdu dovolená....? Jenže za chvíli se letadlo zvedlo znovu a ... pak už jsem neviděl nic jiného, než poušť. Různě zvrásněnou ještě kolem Rudého moře, nad Saudskou Arábií a pak už na území staré Mezopotámie ... Zde to už bylo velmi „placaté“, no a vlastně od té doby až do této chvíle jsem nic jiného neviděl. Ano, trochu přeháním. Neznamená to, že bych neviděl „suše“ zelenou datlovou palmu, nebo nějaký keř na pobřeží řeky SHATT AL ARAB (vzniklá soutokem Eufratu a Tigridu). Ale kopec skutečně ne, všude pusto a ... horko. To teplo jsem si nedovedl představit. Až ...

... najednou se otevřely dveře u letadla – již tedy na zemi v Basře na letišti, vystupujeme ven a ... ptám se, kdo postavil hned ke dveřím letadla tak velký a výkonný fen? Hm, a on žádný fen, ale teplý fenový vítr, možná znamení blížícího se podzimu v Iráku – tedy již přijatelné počasí - 45 stupňů Celsia a vzduch téměř suchý. Tak na co si stěžovat? Ano, dnes po 15 dnech na místě (ještě jsem nezaregistroval, abych viděl mrak, protože se žádný neobjevil...) vidím, že je možné si zvyknout a že pokud není vlhko (a my jsme ho tu zažili jen z vyprávění – prý taková prádelna se 100% vlh-

kostí, hrůza a děs), tak je to snesitelné. Pravidelně pít (vodu, přirozeně) se člověk také naučí. No,... ale teplo to je stejně pořádný. V noci se ochladí na 20 a tak naši „staří“ (ti, které střídáme) dostávají rýmu, vzdychají, jak už je ráno zima a ... my si tedy namlouváme, že je nám „akorát“.

Tedy první šok: TEPLO! Je tu ale druhý. Vlastně se nejedná o šok. Je to přece normální. Téměř okamžitě po vystoupení z letadla – dostáváme každý přilbu a neprůstřelnou vestu...a to už není „předznamenání“, ale „ujištění se“ v realitě: jsme v Iráku, v zemi, která je po válce, zemi, kde, jak už jsem řekl, si nikdo není jistý. Kde na jednu stranu život jde dál jako před válkou (i za války ...), ale kde se člověk v uniformě cítí mnohem nejistěji, než v civilu. Najednou to na mne nějak dopadá. Naprosto jasně si uvědomuji riziko: „Pane, jak jsem se sem dostal? Vždyť já jsem tu ale proto, že jsem se Ti dal...? Že jsem šel za Tebou ...? Pane, vrátím se? Ty přece víš, že chci. Ty přece víš, že chci i jiní. Pane, já tomu – já Ti věřím. Věřím ...? To přece ale znamená, že věřím, že Ty jsi se mnou a že to, co bude, je z Tvé ruky. Co to ale bude? Ano, věřím, jsem připraven ke všemu. Dát ... všechno!“ Stejně ale v hloubi srdci zní: „Pane Ježíši, Ty přece víš, že toužím po tom se zase vrátit ...!“

Toto vše se mi honí hlavou velice rychle – zlomky sekundy. S tím současně mne napadá, odkud a kde by kdo mohl střílet? A samozřejmě nacházíte mnoho odpovědí. Snad ze všech stran. A tak se i přes ochranu přilby a vesty člověk cítí „nahatý“ – bezmocný.

Po chvíliček čekání na letišti vám i v tom teple vychladne hlava a vidíte, že je klid a že to zase se střílením nebude až tak děsné, protože to bychom jinak nepřistávali zde, ale na místě bezpečnějším. Nicméně, nebezpečí, byť statisticky malé, JE stálé a reálné.

Pak nasedáme do autobusu a za 15 minut jsme na základně – na místě, kde máme být minimálně 4 měsíce...!? Ach, všude prach, teplo, stany, starý, trochu upravený přízemní objekt, kde nás něco přes polovinu prý bude bydlet, vybudované zázemí pro kuchyň, zásoby – tedy výrobu elektřiny, no a srdce: dlouhý, trochu rozvětvený stan s přistavenými buňkovými jádry – tzv. koridor – polní nemocnice. Ani by člověk nevěřil při pohledu na zaprášenou plachtu, že pod ní – uvnitř – je až neuvěřitelně čisto, chladno, protože klimatizace funguje perfektně i ve stanu, že tu jsou 2 operační sály, „pokoje“ s lehátky pro hospitalizované pacienty – místní obyvatele i britské a české vojáky.

(Pokračování na straně 9)

ZPRÁVY Z DIECÉZE

(Pokračování ze strany 8)

„Pane, to je teď můj svět a tady je třeba nést Tebe.“ V tu chvíli jsem plný nejistoty, jak na to, a současně obrovské radosti o jak nepopsatelném pokladu jsem povolán svědčit a jej nést. I když v této chvíli není možné o něm hovořit. Z tohoto cítím i velikou chuť a odhodlání BÝT naplno! A jaké je to s bydlením? Různé. Já jsem 13 nocí trávil v neklimatizovaném stanu. To proto, že v průběhu celého měsíce – od 6. září do 6. října, tedy ještě dva týdny - bude probíhat postupné vystřídání personálu a předání potřebného materiálu. To znamená, že stávající podmínky jsou přechodné a proměnlivé. Jsem rád, že začátek byl tvrdší. Dnes už se chystám na druhou noc v domě s klimatizací a ... skutečně se těším. Musím ale říci, že i v té počáteční náročnosti jsem spal výborně. Víím, že i toto je dar od Pána.

Vidím, že ono je to všechno veliký dar. Ten největší spočívá asi v tom, že je zde člověk „přinucen“ buď systematicky nemyslet na nebezpečí ve víře, že budu mít většinové štěstí a nic se mi nestane, a nebo ve světle víry toto nebezpečí přijme a žije v klidu z víry, že Pán o každém z nás ví a že se nám nic nestane bez Jeho vědomí. A když člověk přijímá celou pravdu Božího zjevení, že On přišel, aby nás spasil, tak čeho se bát? Stačí žít v Jeho přítomnosti – být si vědom, že ON je se mnou, a

tak žít ještě více vědomě s Ním a.... být v pravé pohodě.

Drazí, toto JE ŠKOLA! Za normální situace „mírové“ třeba doma ve vlasti (i když i tato je plná nebezpečí) to člověku méně dochází. Ale je to vlastně stejné. A tak především za tuto Boží pobídku Pánu v první řadě děkuju.

Hm, darů je mnoho. Ale vidím, že jsem se nějak „zapsal“... Momentálně musím končit, a tak posílám alespoň toto. Bude-li to možné, v brzkých dnech pošlu pokračování darů, na kterých se tak podílíte.

Děkuju Vám znovu za vše. I za trpělivost s četbou těchto řádků.

V Basře 21. a 22.9.2003

P. Tomáš Hoffmann

Kontakty:

pošta přes britskou základnu:

Tomáš Hoffmann, kaplan

7 th FIELD HOSPITAL (CZECH)

HQ of the 19 th MECHANIZED BRIGADE

OP. TELIC

BFPO 647

UNITED KINGDOM

e-mail: t.hoffmann@centrum.cz

POZVÁNKA DO HÁJKU

Milí farníci,

letos již naposled se uskuteční v sobotu 11. října v 10.30 poutní mše sv. v Hájků u Prahy. Poněvadž jsem Vám o tomto poutním místě už mnohokrát vyprávěl, připomenu jen, že se jedná o františkánský klášter s Loretou, jejíž základní kámen byl položen roku 1623, a tudíž je to nejstarší Loreta v Čechách. Po roce 1950 byl klášter přeměněn na internační tábor a prošly tudy stovky českých a slovenských kněží. Po zrušení internačního tábora převzala objekt armáda, která dílo zkázy dokonala. Přesto si Hájek zachoval kouzlo generacemi navštěvovaného a promodleného poutního místa, které si získá Vaše srdce už při první návštěvě. Chcete-li tedy na závěr Roku růžence, v růžencovém měsíci říjnu, vykonat pouť k Panně Marii, pak by Hájek mohl být šťastnou volbou. Místo je snadno dostupné z Prahy jak vlakem (do stanice Hostivice nebo Jeneč), tak autobusy Pražské integrované dopravy (z Bílé Hory nebo ze stanice metra Zličín) a samozřejmě autem (z karlovarské silnice odbočíte v Jenči vlevo a dojedete přímo k Hájků). Lze též putovat několik kilometrů po staré poutní cestě, která vedla ze Strahovského kláštera přes Bílou Horu až k Hájků a dnes je obnovena od Hostivic. Hájek se nachází v těsné blízkosti obce Červený Újezd. Případné nejasnosti Vám rád zodpovím na telefonu 603 713 363 nebo na mailu slamecka@fel.cvut.cz. Těším se, že alespoň s některými z Vás se v Hájků setkám!

Váš otec Vladimír

Svatý Otec Jan Pavel II. navštívil jako poutník minulý týden Slovensko. I já jsem se jako poutnice zúčastnila setkání s ním v Bratislavě. Nejsem nejmladší, ale pocítuji velkou duchovní posilu z tohoto setkání. Náš Pán, když žil na této zemi, také navštěvoval města a vesnice, kázal a napomínal. Svátý Otec je mu v tom podobný a i když je nemocný, stále má silného mladého ducha. Je nám opravdu vzorem.

M. Pecnová

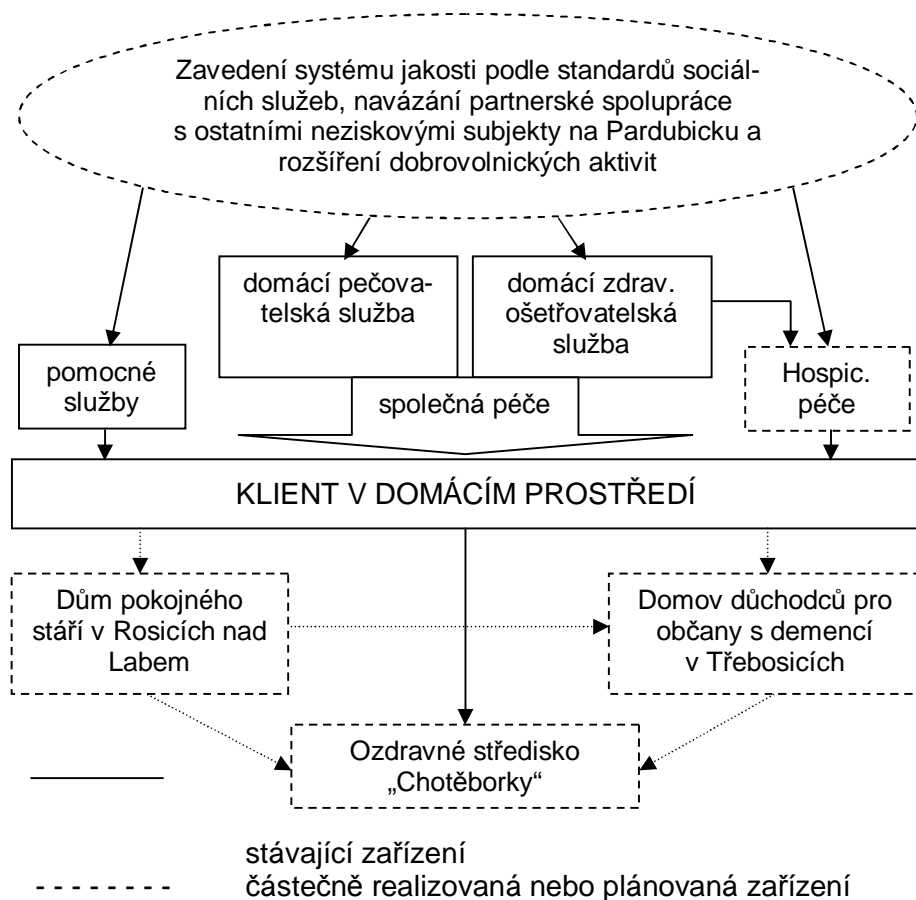

ZÁMĚR OBLASTNÍ CHARITY PARDUBICE (DÁLE JEN OCHP) „KOMPLEXNÍ SLUŽBY POSKYTOVANÉ STARÝM NEBO POSTIŽENÝM OBČANŮM NA PARDUBICKU“

OCHP usiluje o rozšíření svých služeb, které v současnosti již více než desátým rokem vykonává v oblasti domácí zdravotní a sociální péče. Jedná se zejména o vybudování dvou zařízení, která vytvoří v součinnosti s již zavedenými službami optimální komplex služeb pro staré, postižené nebo nemocné občany. V případě, že se podaří záměry realizovat, bude vytvořeno zázemí pro všestrannou a soustavou pomoc v domácí i ústavní péči cca 200 osobám.

Záměr tvoří 8 dílčích projektů, z nichž 6 je již realizováno:

- Středisko domácí pečovatelské služby (realizováno)
- Středisko domácí zdravotní ošetrovatelské služby (realizováno)
- Středisko domácí hospicové péče (částečně realizováno)
- Středisko pomocných služeb (realizováno)
- Ozdravné středisko „Chotěborky“ (částečně realizováno)
- Dům pokojného stáří v Rosicích nad Labem (plánováno)
- Domov důchodců pro občany postižené demencí v Třebosicích (plánováno)
- Projekt zavedení systému jakosti...(celý název viz schéma – částečně realizováno)

V současné době jsou OCHP podnikány veškeré kroky k tomu, aby byl záměr zařazen mezi projekty podpořené strukturálními fondy Evropské unie v období 2004 až 2006. O jednotlivých záměrech budeme informovat v příštích farních Zpravodajích.

OBLASTNÍ CHARITA PARDUBICE

hledá pomocníky pro všechny oblasti své činnosti.

Podle druhu pomoci se jedná o placenou nebo dobrovolnou (neplacenou) činnost.

Zájemci se mohou hlásit na tel. čísle

466 33 50 26

nebo

777 73 60 35.

Bližší informace o činnosti OCHP naleznete na stránkách internetu

<http://www.sweb.cz/oblastni-charita.pardubice>

Vrchní sestra OCHP Marie Hubálková se stará o klientku, u které byla zabezpečena péče v domácím prostředí až do konce jejího života za důstojných podmínek.

CHARIA - MISIE

V tyto dny se více hovoří o budování hospice v našem kraji. Po zkušenostech ve spolupráci s Hospicem sv. Anežky v Červeném Kostelci máme velikou radost z toho, že se podobné zařízení buduje i v blízkosti Pardubic. Lidé trpící těžkými nemocemi a lidé umírající potřebují zvláštní a mimořádnou péči jak odbornou, tak duchovní. Myslíme si, že tato iniciativa zaslouží naši pozornost, protože jejími iniciátory jsou lidé s křesťanským přesvědčením a chtějí tak hlásat Evangelium službou v této oblasti. Mezi lidmi, kteří velmi podporují tento projekt je také mons. Josef Kajnek. (-vb-)

BUDE MÍT PARDUBICKÝ KRAJ HOSPIC?

Před časem vyšlo v regionálním tisku a v rozhlase několik zpráv o Občanském sdružení Smíření - hospicovém sdružení pro Pardubický kraj. Chtěli bychom Vás jako jeho členové informovat o současné situaci kolem Sdružení i kolem hospice.

Naše Sdružení bylo založeno letos v únoru. Usilujeme o zajištění kvalifikované pomoci umírajícím a nemocným s nevyлéčitelným a postupujícím onkologickým onemocněním, protože tato služba v současném zdravotnickém systému chybí. Chceme vybudovat v Chrudimi hospic, který by sloužil celému Pardubickému kraji. Našimi členy jsou lékaři i nelékaři, odbornými garanty Sdružení jsou: MUDr. Marie Blažková, MUDr. Jiří Košťál, MUDr. Michal Wysocki. Zakládajícím členem Sdružení byl i vynikající lékař a náš přítel MUDr. Jan Mensa, který letos v květnu náhle v mladém věku zemřel. Pokud se nám podaří náš společný sen uskutečnit, ponese hospic v Chrudimi jeho jméno, bude to Hospic Dr. Jana Mensy.

Město Chrudim nám poskytlo velmi vhodný pozemek v klidové části centra města. Pardubický kraj i Magistrát města Pardubic nám vyslovil jednoznačnou podporu, budeme jediným autorizovaným hospicovým sdružením Pardubického kraje. Máme podporu i všech dalších příslušných státních zdravotnických i nezdravotnických institucí. V souladu s koncepcí Ministerstva zdravotnictví by měl mít náš hospic 25 lůžek, aby pokryl minimální potřebu kraje.

Jak má být financována stavba hospice?

Usilujeme o získání dotace z Evropské unie – při splnění náročných podmínek bychom tak mohli získat až 75 % z předpokládané částky 70 mil. Kč - tolik by měla stavba hospice stát. Doufáme ve finanční pomoc Pardubického kraje. Ale jako všechny ostatní hospice u nás i ve světě se nutně spoléháme i na pomoc sponzorů – nás, obyvatel Pardubického kraje.

Od 1.10. 2003 proto vyhlašujeme VEŘEJNOU SBÍRKU NA PODPORU HOSPICE V CHRUDIMI

Obracíme se na všechny, kteří chtějí pomoci ke zlepšení situace umírajících a jejich rodin. Hospic je osvědčená cesta, jak zajistit důstojné a pokud možno bezbolestné umírání. Umožňuje nepřetržitou přítomnost blízkých osob. Klade důraz na respektování nejen tělesné, ale i psychické a duchovní stránky osobnosti. V hospici nerozhoduje věk, vyznání, společenské nebo majetkové postavení. Rozhoduje diagnóza.

Hospic, to není jen dům k ulehčení posledních dnů a týdnů života. Jsou to i lidé, kteří kvalifikovaně a s láskou o nemocné pečují. Vytvořit tým takových zaměstnanců i dobrovolníků, to je vedle stavby hospice náš prvořadý cíl.

Zveme všechny, kterým je myšlenka hospice blízká, aby se k nám přidali.

Prosíme o finanční příspěví do sbírky. K dispozici na přepážkách všech větších pošt okresu Chrudim a Pardubice jsou vkladové poukázky Poštovní spořitelny s naší adresou a číslem účtu:

185917586/0300. Darující neplatí poštovné. Samozřejmě je možný bezhotovostní převod. Na požádání poskytneme všem potvrzení o převzetí daru pro daňové účely.

Vaše účast ve sbírce bude tím, co zřejmě rozhodne, zda nám Evropská unie dotaci poskytne. Výsledek sbírky bude pro Unii důkazem naší ochoty spolupodílet se na projektu hospice v Chrudimi. Bude to náš hospic a v závěru našeho života může jednou sloužit i nám nebo našim blízkým.

Děkujeme za Vaši pomoc.

Kontaktní adresa: Smíření - hospicové sdružení
Na Šancích 1181
537 05 Chrudim 4
tel.: 721 438 077
IČO: 266 253 85

KALENDÁŘ

PRAVIDELNÉ AKCE

Úterý	Mariánský večer	kostel sv. Jana	po mši sv.
	Adorace	kostel sv. Jana	19 - 20 hod.
Středa	Cvičení maminek s dětmi	salesiánské střed.	9:30 hod.
Čtvrtek	Společenství mládeže	fara	19:00 hod.
	Společenství dospělých	dle domluvy	20:00 hod.

DALŠÍ AKCE

St 8.10.	Seniorklub	saleziánské střed.	14:30 hod.
	Koncert duchovní hudby - VUS	sv. Bartoloměje	19:00 hod.
Čt 9.10.	Mše sv. v Domově důchodců	DD u kostelíčka	15:00 hod.
Po 13.10.	Přednáška J. Doležala o odpuštění	kostel sv. Jana	18:00 hod.
St 15.10.	Objednání mši sv. na listopad	fara	7:00 hod.
Ne 19.10.	Misijní neděle + sbírky na misie	při všech bohoslužbách	
Čt 23.10.	Mše sv. v Domově důchodců	DD u kostelíčka	15:00 hod.
	Zahájení přípravy na biřmování	sv. Jana	18:00 hod.
Čt 30.10.	Zpovědní den	sv. Bartoloměje	8 - 16 hod.
		kostel sv. Jana	16 - 18 hod.
So 1.11.	Slavnost Všech svatých		
	Večeřadlo Panny Marie	kostel sv. Jana	po ranní mši sv.
Ne 2.11.	Vzpomínka na všechny věrné zemřelé	kostel sv. Jana	18:00 hod.
Čt 6.11.	Mše sv. v Domově důchodců	DD u kostelíčka	15:00 hod.
	Příprava na biřmování	Kostel sv. Jana	18:00 hod.
So 8.11.	Společné udílení svátosti nemocných	kostel sv. Jana	10:00 hod.
St 12.11.	Seniorklub	saleziánské střed.	14:30 hod.
Ne 16.11.	Sbírka na pojištění majetku diecéze	při všech bohoslužbách	

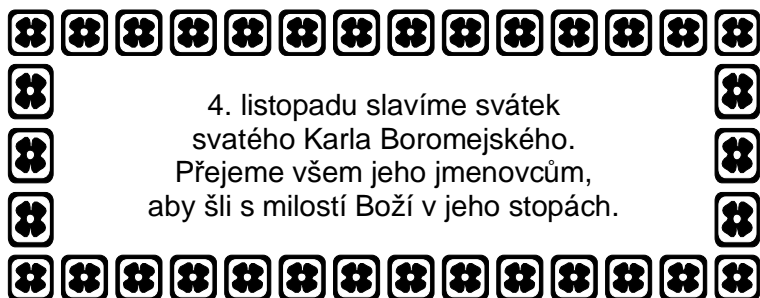
Uzávěrka příštího čísla Farního zpravodaje bude 31. října, příští číslo vyjde 9. listopadu 2003

KURZ PŘÍPRAVY NA MANŽELSTVÍ

V pátek 10. října 2003 v 19.00 hodin bude zahájen u Traxlerů kurz přípravy na život v manželství. Zveme všechny dvojice, které se chtějí hlouběji poznat, ujasnit si správnost své volby a připravit se na společný život v manželství.

V případě, že na toto úvodní setkání nebude moci přijít celý pár, je třeba, aby přišel alespoň jeden z partnerů. Budou se totiž mimo jiné společně domlouvat termíny dalších setkání.

Kontakt: tel. 466 652 332, e-mail: crhk@volny.cz

J
„Pročpak jsi tady ty?“ ptá se vězeňský kaplan vězně.
„Kvůli mojí víře.“ „To snad ne!“
„No právě, že ano“.
„Věřil jsem, že poplašné zařízení je rozbité.“
J